

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

Trimestre . . . 1'50 »

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS,

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

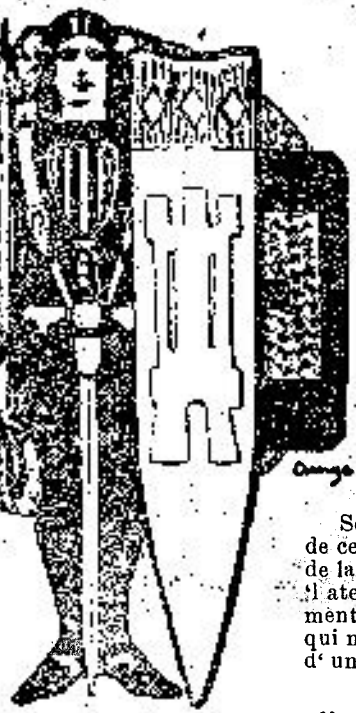
a preus convencionals.

BALUAROS SITGES

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat social; la de l'universalitat que porta a la constitució de potencies mundials, se resol en una fórmula d'harmonia qu'és la FEDERACIO ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

(La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític)

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropassen amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els ferment i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convidant al primer «Congrés de Govern Municipal»

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER.

DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9'.

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No s'etornen
els originals.

Any XIII Sitges, 14 de Setembre de 1913 Núm. 623

Malvasia de Ca'n LLOPIS

Se'n ven a 10 rals litro
y-també embotellada i

Sant Bonaventura, 19 : SITGES

LA OLIVERA: Major, 21: SITGES

Olis purs d'Oliva

Especialitat en Olis i Savons de Reus
Classes superiors desde 1'35 pta. litro

Sabateria de Isidro Milá

Sant Pere, 4 i 6 : SITGES

En aquesta casa trovarà el públic
un immens i variat surtit de calçat
: a preus sumament baratissims :

FRASCOS DE COLA PELIKAN
De venda en aquesta impremta : 9, Parelladas, 9

= Instalacions eléctriques =

VALENTI ARRASA

Pròxima apertura de la Sucursal: Carreta, 21-SITGES

Aquesta antiga Casa, autoritzada per la
«Companyia Barcelonesa d'Electricitat»,
ofereix els seus servicis als veïns d'aques-
ta vila per a instalacions d'il·luminat, forsa
motriu, calefacció, telèfons, para-llamps,
: : : : timbres elèctrics, etc., etc. : : : :

Despatx Central, Estruch, 9 — Telèfon, 2055

BARCELONA

La Leche condensada suiza
Marca La Lechera

La mas rica en principis
nutritivos. Recomendada con preferencia
por todos los Señores médicos como el
mejor alimento para niños y enfermos. Exi-
jase siempre la legítima leche condensada
de Cham (Suiza) marca La Lechera.
Rehusar otras marcas.

es la mejor

11 Septembre 1714

La caiguda de Barcelona en poder de les tropes castellanes i franceses, fou per a Catalunya una gran desgracia, i per a nosaltres, els catalans d'avui, un record de gloria i una feconda ensenyança.

Commemorem-la la data del dia 11 de setembre de 1714; però commemorem-la, no amb l'esperit de cec patriotisme que distingeix als pobles lleugers i irreflexius; sino amb la noble serietat dels que estimen la veritat abans que tot.

Els que darrera'ls murs de Barcelona lluitaren contra 'ls soldats de Felip V, van donar un gran exemple de civisme, honorant a la seva patria. Però ja no hi eren a temps per a salvar-la de la caiguda tremenda. Ells i els seus passats havien comès un de aquells erros que 'ls pobles paguen cars. Havien vinculat en una qüestió dinàstica les seves llibertats i els seus drets i al resoldre's aquella, quedaren sacrificats els interessos de la patria a les ambicions dels reis.

L'exagerat respecte a la llegimitat monàrquica induí al poble català del segle XV a sotsmetre's al fallo dels compromissaris de Casp, a pesar de la seva injusticia manifesta. Semblava com si sentís un religiós temor de resoldre per sí mateix aquella qüestió tan transcendent per la seva vida. De lo que era exclusivament un problema patriòtic va fer-ne un problema jurídic i legal, perdent de vista que a Catalunya no hi re-

gia una veritable llei d'herencia, que la monarquia hi havia sigut sempre paccionada, no tenint en rigor els reis drets personals propis sino derivats del consentiment del poble i del compliment estricte de les lleis inviolables de la terra.

Ferrán d'Antequera ostentava menys títols que'l compte d'Urgell per a aspirar a la corona catalana. Mes encara que així no no hagués sigut convenia a Catalunya ésser regida per un príncep educat en les seves costums polítiques lliberalíssimes, i no entregar-se per cap mena de raó dinàstica, a les ambicions d'un home de raça dominadora i absolutista. Fou una equivocació espantosa dels catalans d'allavors permanèixer silenciosos i quiets, per una consideració legalista, mentre el Regent de Castella enfonzava amb Jaume el Desdixar les tradicions gloriuses dels prínceps de la casa de Barcelona, que eren les tradicions genuïnes de la patria.

Triomfants per tot el mitjà i el centre d'Europa el Renaixement i les monarquies absolutes, potser obraren lleugerament els nostres avis, constituint-se en defensors dels drets personals d'una dinastia a la Corona d'Espanya. Fins allavors havien conservat un rest de llibertat política i d'autonomia nacional, que perderen del tot a l'ésser abandonats per l'arxiduc quan va cenyir-se la corona dels Cèsars alemanys.

Al cap d'avall no eren els Austries més respectuoses que 'ls Bor-

bons amb els drets dels pobles. Trenta anys de guerra sostingueren a Alemanya contra les llibertats dels Estats protestants de aquella terra, i si no hagués sigut l'heroisme de Suecia i per l'habilitat política de França, segurament en lloc de sostenir la pau de Westfalia haurien els Habsburgs sotmès a tots els alemanys al despotisme intolerable de la Cort de Viena. Per altra part, durant la dominació austriaca a Catalunya no havien parat casi bé mai els atentats contra la seva autonomia, fins al punt d'haver-se vist obligats els catalans a aixecar-se contra 'l govern de Felip IV, i a posar-se sota la sobirania dels Borbons Lluís XIII i XIV. No valia doncs la pena d'exposar a Catalunya a perdre la llibertat que encara li quedava, per a defensar els drets dels Habsburgs austriacs contra'ls drets dels Borbons francesos.

El sant amor a la patria dels catalans que defensaren Barcelona, encén d'entusiasme els nostres cors de patriotes. Mes recordem-nos dels orígens d'aquella gran desgracia. No ho oblidem mai els catalans d'avui que la causa de Catalunya no s'ha de fer dependre de cap dret dinàstic, ni de cap forma de govern, ni de cap interès momentani, ni de cap home.

Els pobles civilitzats i serios en treuen més ensenyances dels fets històrics que commemoren, i quan miren endarrera, és sols perquè volen aplegar-hi experiència i forces per a caminar indefinivament cap endavant.

† ILDEFONS SUÑOL

¡Patria!

(Als martirs del 11 de Setembre de 1714)

Barcelona... la noble Ciutat Comtal que son passat rumbeja la mar endins, d'eixes terres hermoses cap i casal; la gloria de tes gestes serà immortal mal s' enfonzi la terra feta a bocins!

Per tu guarda l'història ses lletres d'or i en tu viu Catalunya somni daurat... Guardes en la memoria, Patria del cor, d'aquells hèroes i martres l'últim recort com eixes ones guarden ton bell passat.

Barcelona s'aguanta... l'últim baluart que lluita cara a cara contra 'ls tirans, lo grandios de la empresa deixant apart, caurà per fi vençuda? Deu mos en guard! La joia més preuada dels catalans!

El la sola s'aguanta... fins a la mar l'enrotllen de Castella braves lleions; i a la veu sacro-santa del Campanar, ans de veure ultratjada la santa llar, s'estima més la gloria sota 'ls canons!

A defensar-la corren sos fills hardits de la Patria la ensenya llerçant al vent. Què hi fa qu' a terra caiguin morts ó ferits, si com fortes muralles son els seus pits i les campanes toquen a somatent?

Una fita gloriosa serà aquest jorn: Tothom deixa la feina... carrers avall, que la pau a la guerra, cedeix son torn; i ressona, potenta, la veu del corn, i emmudeix de vergonya, la veu del maill.

Son gent de tota mena, joves i vells barrejats amb els nobles, braus, cavallers; solsament tinguin forces per du 'ls fusells a la Patria responen, i al crit de «an ells» els mena el cap en colla dels concellers.

Una munió de doncs els va seguint acompanyant als martres, tot el camí; d'un sublim heroisme sa fè enardint... Ans de veure la Patria de Felip quint, han jurat totes elles, vence o mori!

I recordant les gestes dels braus capdells que de l'antigua Roma gloria han sigut; despreciant valeroses tots els perills, diuen aixís les mares besant als fills: «Amb l'escut, o cadavre damunt l'escut».

A morir per la patria corren hardits... El fragor de la lluita retorna immens, i cauen les muralles... i hi han els seus pits, i a centenars rodolen morts i ferits, i la sang catalana corra a torrents...

I les campanes bramen... Tot és horror; la matança i l'incendi causen esglai;... mes no decau encara el seu ardor;

que lluitant per la Patria, dolça és la Mort, i qui mor per la Patria no mor jamai!

El canó que mai para se sent arreu... l'espatge de les bales brungeix seguit i abraçant la bandera com altra Creu, d'una bala traidora—¡mal llamp de Deu!— l'immortal Casanova caigué ferit!

Crits de mort i venjança que fan fredat... la Ciutat envolcallen flames i fum... Mai més seràs lo qu'eres, bella Ciutat, per sempre més perduda ta llivertat s'iràs flor-sens l'aroma de llur perfum!

Ha parat de la lluita el ronc accent i un silenci s'escampa que glaça 'ls cors: Sols xiulant entre runes gemega 'l vent, i 'l toc ja no encoratja de somatent, que les campanes branden, tocant a morts!

Barcelona... la bella Ciutat Comtal que ton passat rumbeja la mar endins... Veuràs caure per sempre ton bell casal, i els furs que tan feta noble, immortal, seràn cremats a l'hora pels fers butxins.

Fixa bandera santa que tu has volgut ja no veuràs joiosa per la Ciutat, i com ocell que plora el niu perdut, pè de dol i tristesa damunt l'escut hi plegarà llurs ales, el rat-penall!

I com les nuvolades apen el sol, cobreix eixa corona d'aurific brill i vesteix negres toques d'angoixa i dol, que per la terra aimada no hi ha consol, puig ha mort per la patria el brau capdill.

De la França i Castella el poder junts resistir no pogueren tos fills l'allau; per la Patria moriren ab gloria... a munts... i al resà una pregaria pels braus difunts, els qu'estimeu la terra... plorau... plorau!

Sant Pere de Ribes.

EMILI GIRAL

En el "Pabellón de Mar"

Festa benéfica

Conforme ja avensavem en nostre últim número, a la nit del passat dissapte dia 6 va celebrar-se en el «Pabellón de Mar» una selecta vetllada benéfica a favor del Hospital de Sant Joan Baptista d'aquesta població.

A tan simpática festa va acudirhi una gran gentada, que fruí joiosament les delícies que s'oferien en l'atractiu programa, format per escullides composicions literaries, musicals i escéniques.

A la entrada del saló de diversions s'hi havia col·locat una taula peñitòria, presidida per elegants i hermoses senyoretes.

Obri la primera part de la festa la Srta. Cabrero, executant amb molt de gust, al piano, una escullida composició, siguent coronat l'acabament amb xardorosos aplausos.

Acte seguit la Srta. Comas, acompanyada al piano pel Sr. Torrens, feu sentir a la concurrència varies cançons populars, que interpretà amb exquisit gust, per lo que fou també molt aplaudida.

Així mateix, recullí una ovació calorosa la Srta. Alabern, després d'haver interpretat ben ajustadament al piano difícils composicions.

Acompanyada per la Sra. Vda. de Llopis al piano i per la Sra. España al violí, la Sra. viuda de Parellada cantà amb molt sentiment una selecta composició, siguent les tres interpretes sumament aplaudides per l'auditori.

A continuació va recitar, amb l'exquisit bon gust qu'ella sab ferho, una inspirada composició la Srta. Giral, primer premi de declamació en el Conservatori del Liceo de Barcelona, poguent suposar-se ja lo molt ovacionada que va ésser.

Acabà la primera part posant en escena, diferents joves aficionats a l'art de Talía, la humorística gatada d'En Pitarrà titulada «La butifarra de la llibertat», que feu passar una estona força divertida als circumspectes, els quals no regatejaren els seus aplausos als interpretes de la obra i especialment al protagonista de la mateixa, que en el desempeny del seu difícil paper ratificà la insuperable alsiaria de sempre, si no més encara.

Després de un breu rato de descans, que les simpàtiques senyoretes encarregades d'«adornar» floralment als senyors aprofitaren de debò, comensà la segona i última part del programa; obrint-la el pianista Sr. Torrens amb una sinfonia executada amb la pulcritud en ell peculiar i premiada per l'auditori amb llargs picaments de mans.

La Sra. viuda de Parellada i el jove bariton Sr. Orga cantaren a duo, amb força bon gust i afinació, selectes pesses de concert; premiantlos la concurrència amb perllongats aplaudiments.

També la distingida i bondadosa senyora Vidal-Ribas obtingué molts aplausos en la interpretació d'una difícil composició coral.

Acabà la festa interpretant les simpàtiques senyoretes germanes Giral varis balls característics nacionals, siguent recompensada la seva tasca amb repetits aplausos.

Totes les senyores i senyoretes que, generosament, van pendre part en la benèfica festa, foren obsequiades amb flairoses totes de flors.

Si baix el punt de vista artístic la festa ja no podia resultar més brillant, baix el concepte pecuniari resultà tant o més brillant encara, segons es desprèn dels següents dats, que ns ha proporcionat D. Antón Serra, digne President d'aquella societat d'esbarjo:

	Pessetes.
Recaudat en l'assafata	825'50
Recaudat per les senyoretes que adornaven amb flors el trajo dels cavallers	620'25
Recaudació total	1.445'75
Gastos diversos	133'30

Producte líquid 1.312'45
que la Comissió organitzadora de la festa destina a sufragar la Capella que s'està construint en el nou Hospital.

~~~~~

Una solennitat patriòtica

La rendició del Comte d'Urgell

Es amb viva satisfacció que acullim en aquestes planes la lloable iniciativa de la Junta organitzadora del V. centenari de la Rendició del Comte d'Urgell al Ferran de Antequera, data tristament cèlebre en l'història de la nostra Catalunya.

Heus aquí la proclama adreçada al poble:

CATALANS:

Mort el Rei Martí i proclamada a Casp la dinastia castellana, els devots del Compte d'Urgell s'alçaren en armes enfront l'infant de Castella, per a de-

fençar el dret l·l·egítim d'en Jaume a la Corona aragonesa. La lluita fou cruenta; emprà la sort malestruga feu victorioses les armes que defençaven al Rei de n'icaga forastera, i les viles que s'havien alçades pel Comte, s'entregaren al vencedor l'una darrera l'altra; sols restaren amb Balaguer, Agramunt i Albesa. Vençudes aquestes i arborat a traició el penó del d'Antequera en la Casa de la Comtesa, la nostra ciutat no tingué altre remei que rendir-se, i l'1 dia 31 d'octubre de l'any 1413 callaren les bombardes dels setiadors i a l'hora melangiosa del seny de l'oració, Jaume lo Desdixat s'entregava a la mercé del Rei sobrevingut, captant-li de genolls compassió i misericòrdia... El Sol de Catalunya també se'n anà a la posta.

Aquell setí i aquella rendició, nosaltres volem commemorar-los, no com record gloriós del començament de la novella dinastia, no, Deu ens en guard. Volem commemorar una data, que si fou trista per als nostres passats que defensaren Catalunya, per a nosaltres és una esperança, car si amb cinc centúries aquesta terra berceida no s'és poguda junyir a l'hegemonia forastera; perquè ha conservat per llei de naturalesa la seva fesonomia espiritual, és penyora que l'1 dia que ls catalans vulguem, repndrem de bell-nou l'història de la nostra Nacionalitat, interrompuda amb la caiguda de Balaguer.

Heus aquí l'concepte que de la commemoració ha tinguda la nostra ciutat representada per tots sos estaments, i que no duptem serà compartit i protegit per tots els nostres germans de Patria.

Heus aquí perquè volem bastir un monument, padrò o làpida que sia la síntesi del sentiment patriòtic de nostre poble.

Catalunya caigué r·tuda a Balaguer el dia 31 d'octubre de l'any 1413.

¡Catalans! ¡Visca Catalunya!

El President, *Josep Cabecerdn*. — El Vis-President, *Ramon Gramunt*. — El Tresorer, *Camil Cava*. — El Vocal, *Bernardí Baldomà*, *Pere*. — El Secretari, *P. Xavier Rubies*.

~~~~~

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 11

Se celebrà de segona convocatòria, baix la presidència del Sr. Alcalde i amb assistència dels regidors Srs. Dalmau, Parera, Selva, Julià i Mitjans.

Llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, foren definitivament aprovats els comptes de la Festa Major passada.

Baix les condicions de costum, i amb caràcter provisional, es concedí a don G. López Pérez el permís que sollicita per a instal·lar un motor elèctric en la casa n.º 2 del carrer de Sant Pau.

S'acordà que la encesa dels fanals de la Ribera es perllongui fins a últims del mes que cursa; que després d'aquesta data, en el Passeig Verdagner s'hi encenguin uns quants fanals de guix; i que la Comissió de Governació juntament amb el regidor-encarregat de l'enllumenat públic, determinin sobre el terreny les modificacions que considerin convenient deuen fer-se en la encesa dels fanals de guix, suprimint i afegint els que s'creguin necessaris.

Acte seguit el Sr. Mitjans, que l'altre dia quan va acordarse recompensar al Sr. Secretari no s'trovava present, esaternega un d'aquells seus despampants discursos que deixen estupefacte a qui té la desgracia d'haverlos de aguantar, i fa una pila de consideracions amb les que al cap de vall no demostra altra cosa, sino lo qu'és molt natural i lògic: qu'ell no pot avenir-se a que hi hagi qui guanyi més qu'el seu parent, ocupant el propi càrrec que aquell desempenyava i del que l'van tenir de separar per irregularitats, extralimitacions etc. comeses en el compliment del seu dever.

Com és cosa corrent, la cèlebre oratoria persuasiva del cosí de la eminència ribereña no persuadeix d'altra cosa sino de que no té res d'estrany que l'home s'exclami de tal manera.

S'acorda que quan hagi d'encarregar-se la confecció de altres noves plaques indicadores de carrers, entre les que s'encomanin hi figurin la de la

«Plaza de Maricel» i alguna altra que s'fan indispensables.

A continuació el Sr. Dalmau crida l'atenció del Consistori respecte a les tenebres que, a conseqüència d'haver-s'hi suprimit accidentalment l'enllumenat per gas, regnen al carrer Major, en nits de tempesta, a causa d'apagar-se sempre ls llums elèctrics en tals ocasions, que precisament son les en que la llum es fa més necessaria: La Presidencia promet traslladar aquestes queixes a la Empresa suministradora de fluït elèctric.

S'acorda que, a fi d'evitar en lo possible les desgracies que tot sovint ocorren en els cups, s'obligui a col·locar en aquets uns engrallats de ferro, com es fa en altres poblacions; es tracta de algun altre assumpte de relativa importància i s'ajeca la sessió a l'hora de començada.

~~~~~

Coses del temps

Ens queixavem del temps sec, amb raó i motiu de sobres; mes ara el fa tan plujós, que si aviat no s'adoba els que vivim en pis baix prou ens tornarem grànotes i allavors potsé ns diràn: «¡granota, fica-t al covet!» els pescadors de seca, que, per cert, an aquí abonden.

Jó no sé... però la qüestió és que per la plassa s'fa córrer que la culpa de que l' temps l'hagi donat en tronà i ploure no la té pas ningú més sino tota aquella colla de artistes aixiridots i molt amics de la broma que en el «Pabelló de Mar» varen representà una obra l'altre dissapte passat, a la nit, entre onze i dotze.

Jó no sé... però la qüestió és que des de tal nit i hora el món està esvalotat: cau aigua, llampega, trona, hi ha gran temporal al mar, fa un ventot de mil dimonis, En Mitjans raja a fòt doll sa persuasiva oratoria i en fi, altres calamitats al nostre país assoten privantnos, als que hi vivim, de rialla a plena boca, estimarnos com germans i buscar-n's les pessigolles!

¿Serà cert això, amic Roig? ¿Serà cert això, amic Gorgas? ¿Serà cert això, amic Fochs?... ¿Serà cert això que corre de que vosaltres ¡mal llamp! i demés companys de collar sou els que, des de tal nit, sòis estèu fent tronà i ploure?... ¡No pot ser! Mes si aixís fós, ¡caigui sobre l'clatell vostre, pelat o sense pelar, un cop de puny de Mahoma! de qui s'vareu burlar tant amb la «salsitja» ditxosa, com si n'tingués la culpa ell de qu'estiguessiu de broma i de qu'En Pitarrà fos un home de tanta sombra, capàs de fer riure a un mort amb els seus versos o prosa.

PANXITO

~~~~~

Secció Oficial

EDICTE

D. Pere Carbonell Mestre, Alcalde Constitucional d'aquesta vila,

Faig saber: que, segons em comunica el Sr. Recaudador de l'impost de Cèl·lules personals del Districte, ha sigut prorrogat per tot el present mes el període voluntari de cobrança del any actual.

Lo que s'fa públic a fi de que els individus que encara no hagin adquirit les seves cèl·lules puguin obtenirles sense apremi durant aquesta última pròrroga, a Vilanova i Geltrú.

Silges, 12 de Setembre de 1913.—L'Alcalde, *Pere Carbonell*.

El rellotge

I

Tic, tac! Tic, tac!

De nit, en el silenci i la solitud, causa pena sentir el rellotge de l'elocúncia im-
pasible: els cops son monòtons i matemàticament iguals; perpetuament mideixen la mateixa cosa: el moviment incessant de la vida.

La fosquetat i el somni envolcallen la terra, tot calla; únicament els rellotges marquen, fets i sonors, la fugida dels segons... En l'esfera, la minutera camina, i, sens remissió, s'escurça la vida en un segon; és una infinita partícula del temps concedit a cada un de nosaltres, en un segon que ja no tornarà. ¿D'on venen els segons i vers on van? ¡Misteri! Com aquesta hi han moltes qüestions per a resoldre, qüestions més importants encara, i de quina solució depèn nostra felicitat. ¿Com viure, com reconeixers indispensable a la vida, com no perdre tota fè i tot desitg, com obrar per a que no desapareixi cap segon sens que l'ànima i el cor s'hagi commogut? A n'aquestes qüestions respondrà l'rellotge? ¡Què dirà l'rellotge quin moviment jamai te fi?

II

Tic, tac! Tic, tac!

En el món res hi ha tant implacable com el rellotge: indiferentment ressona en l' instant de la neixença i en el moment en que àvidament s'arrenquen les flors dels somnis de la joventut. Quan siguen en els estertors de la mort, amb ritme tranquil i sec el rellotge contarà els segons de vostra agonia. En son fred compte, com una fadiga de saber, ressonarà quelcom omniscient. Res el commou. Es indiferent, i, si volem viure hem de crearnos altres rellotges, plens de sensacions i pensaments, i d'acció, per a posar al lloc d'aquels al tres rellotges obsessiònals, monòtons, que fredament ressonen, i fan que llangidament l'ànima mori

III

Tic, tac! Tic, tac!

En el moviment incessant del rellotge, no hi ha punt fixe. ¿A què, doncs, diem present? Després d'un segon, neix en ell un altre, qui empeny al primer vers l'abim lo desconegut...

Tic, tac!

I sou feliços.

Tic, tac!

I heus aquí que cau en vostre cor la nosciva substància del dolor, que tota la vida pot quedar en vosaltres si no vos esforceu a omplenar amb quelcom de nou i viu cada segon. El sofriment és seductor; és per a nosaltres un perillós privilegi; generalment no cerquem cap dret superior a la dignitat de l'home. ¡El sofriment impera arreu! Tant fàcilment eps atrapa que poques vegades atrau l'atenció de ningú. Heus aquí perquè no val la pena d'esser desitjat. Es necessari d'omplenar l'ànima de preocupacions més originals, més precioses, ¿no és cert? El sofriment és un fons despreciable.

I no és necessari queixar-se a ningú de la vida; les paraules de consol no en clouen sino molt rares vegades lo que l'home cerca en elles. La vida es més completa i més interessant quant l'home lluita contra allò que viure l'hi impideix. En la lluita, les hores aburridas i d'angoixa passen ràpidament inadvertides.

IV

Tic, tac! Tic, tac!

La vida de l'home és ridículament curta. ¿Com viure? Uns obstinadament, se allunyen de la vida, altres enterament en ella se con-agren. Els primers, al declinar els dies, seran pobres d'esperit i de records; ries de tot això seran els altres. Uns i altres moriran, i de cop quedarà res, si ningú sens secreta intenció dona a la vida son cor i son esperit.

I quan moriu el rellotge contarà sempre inmutable, els segons de la vostra vida—¡tic, tac!—i en aquets segons moltes tal vegada en un de sol, naixeran noves criatures, i vosaltres ja no existireu. I res quedarà de vosaltres en la vida, com no siga vostre cos putrefacte. ¿Vostre orgull no s' rebel·la enfront d'aquesta creació automàtica que us l·lena a la vida, esprés us arreca d'ella i res més? Afirmeu vostre record en la vida, si sou orgullosos i us ofèn vostra subordinació a n'els misteris del temps.

Penseu en el paper que desempenyeu en l'existència; s'ha fet un maó, se la inamovibilitat en les parets d'un edifici.

després ha caigut fet pols i ha desaparegut. Es trist i banal ser un maó, ¿no és vritat? Jamai us assembleu an ell si teniu un cor i un esperit i si podeu idrfrutar d'hores bones, impetuoses, plenes de sensacions i sentiments.

V

Tic, tac! Tic, tac!

Si calculém nostra importància pel moviment infinit del rellotge, us veureu aplstats per la consciencia de vostra nulitat. ¡Que aquesta nulitat us rebel·li! Que existí en vosaltres l'orgull, que senti l'hostilitat amb la vida que us humilla, que li declareu la guerra. ¿En nom de què? Quan la naturalesa lliurà a l'home de la facultat de caminar de quatre grapes, l'hi donà a portar una creu: ¡l'ideal! l'allavors, l'home tendeix inconscientment, instintivament, vers el medi. Responen a n'aquesta tendència, ensenyeu a la gent a comprendre que la ditxa veritable solament consisteix en la voluntat d'obrar lo millor possible. No us queixeu d'impotencia, no tingueu pietat de res. L'únic que pot proporcionar-vos vostra queixa és la compassió, la caritat dels pobres d'esperit.

Tots els homes són igualment desgraciats, pero el que s'adorna amb sa disort es més miserable encara. Els que més desitjos tenen d'atraure sobre sí l'atenció, són els menys dignes d'ella. L'objecte de la vida es avençar sempre. Que siga aquesta un esforç y allavors hi haurán en ella hores de pura bellesa.

VI

Tic, tac! Tic, tac!

—¿Perqué la llum es dona a l'home quina vida es obstruïda i a qui has envoltat de tenebres? — preguntava el bell Tob a l'Etern.

En l'actualitat no hi ha ningú prou atrevit per recordar-se de que ls homes son fills d'Deu, creats a sa imatge i semblança ningú capàs de parlar a Deu com Tob. Actualment, en general els homes s'aprecien poc. Estimen poc la vida i per altra s' estimen ells amb ignorancia. I després, tenen por a la mort, an a que ningú la pugav evitar.

La llei per tots es lo inevitable. Perqué de l'època que s'està a la terrà, l'home mort. Es hora de acostumar-nos-hi an això.

La consciencia de la tasca ja completa, pot aniquilar el temor de la mort, i el camí de la vida honradament recorregut augura un fi tranquil...

Tic, tac!...

I, per l'home, altres hores venen, les hores en que la seva vida es jutjada, les hores severes...

VII

Tic, tac! Tic, tac!

En realitat tot es bastant senzill en aquest món ple de contradiccions i de mentides. I tot seria més senzill encara, si els homes s'examinessin els uns als altres i cada ún, un veritable amic tingués.

L'home sol, per molt gran que sigui, és poc. Es indispensable comprenders mutuament, perquè tots parlem amb menys claretat que pensem. L'home careix de les paraules necesaries per a obrir son cor enfront dels altres; i heus aquí perquè ls enlairats pesaments importants, els pensaments de gravetat per la vida, se formen sens deixar buit, perquè, en el volgut moment, per expresar los no s'han trovat formes adequades. Un pensament neix, té un sincer desitg d'encarnar en paraules, en proses fermes i clares, pero aquestes paraules no existeixen.

¡Prou atenció del pensament! ajudeu lo a engendrar, sempre us pagarà el vostre treball. En tot i per tot hi ha pensament. Fins en els sots de les pedres, podreu si voleu llegirlo. Si volguéssim seriem els amos de la vida, i no com ara, sos esclaus. N'hi ha prou amb que tinguem el desitg de viure, l'altiva consciencia de nostra força, perquè la vida ofereix hores bel·les, plenes de manifestacions del poder de l'esperit, sorprenents per la noblesa dels actes, hores grans.

VIII

Tic, tac! Tic, tac!

¡Visquen els valents, els forts d'esperit, la gent que serveix a la vritat, a la justicia i a la bellesa! No ls coneixem perquè no son orgullosos i no demanen recomens; no veiem amb quina alegria son cor encenen. Aclarint la vida amb una llum brillant, obligant a que ls mateixos cegos hi veigin. Es necessari que ls cegos hi veigin ells que son tants, és necessari que cada un d'ells veigi amb terror i disgust lo grossera, injusta i monstruosa que és la vida. ¡Sí, visca l'home amo de sos desitjos!

En el seu cor hi ha el món en pes, tot el sofriment del món la seva ànima omplena. El llot i la malaltia de la vida, la mentida i la crudeltat de la mateixa, son sos enemics; gasta totes les seves hores, les gasta generosament lluitant, i la seva vida és vessanta d'impetuoses alegries, de bella irritació, d'obstinació altiva... ¡No't reserves! Aquesta és la més bella, la més gran sabiduria de la terra. ¡Sí, visca l'home que reservar-se no sab! Sols té dugues formes la vida; la putrefacció i la combustió. Els peresosos i els àvars esculleixen la primera; els atrevits i generosos la segona. Tots els qui estimen la bellesa, la magestat, diferentment les veuen.

Vuides i fastigoses son les hores de la nostra vida; fem que s'ompleneixin de fets hermosos, sens reservarnos jamai, i llavors viurem hores belles, d'una alegre emoció, vessantes d'un ardent orgull. Ho repetim: ¡Visca l'home que reservar-se no sab!

MÀXIM GORKY

CRONICA

En el Santuari del Vinyet, el dijous passat s'uniren en el sant llaç del matrimoni el farmacèutic militar D. Manel de Pardo Arnaud, fill del pundonorós general del mateix cognom, i la distingida i simpàtica senyoreta, compatricia nostra, D.ª Casilda Batlle Vías, filla del que en vida fou il·lustre alcalde d'aquesta població D. Francisco Batlle Gené, de imperdurable recordansa per a nosaltres.

Beneí la sagrada unió el Rvmt. Mossén Gil Parés, Capellà Custodi del Temple de la Sagrada Família de Barcelona, i actuaren de padrins: per part del nuvi, D. Josep Ferret Robert, i per la de la núvia, D. Josep Vías Camps.

Acabada la cerimònia, que revestí simple caràcter familiar per raó de molt atenibles motius, els desposats surtiren cap a Barcelona i altres ciutats d'Espanya per dirigir-se després a Madrid, on establiran definitivament la seva residència.

BALUART DE SITGES, al donar la enhorabona a la felís parella tot disitjantli una eterna lluna de mel, es complau en fer extensiva la seva felicitació als familiars de la meteixa, que de tant respecte i estima gosen entre nosaltres.

En els tallers de la casa «Pathé» de Barcelona, a principis de aquesta setmana van ferse les proves de projecció de una pel·lícula cinematogràfica en colors titulada «Catalunya pintoresca», molta part de la qual està impressionada en aquesta vila, figuranthi l'interior del «Cau Ferrat», «La Punta», les abruptes costes de Garraf, el pas d'un tren per un dels catorze túnels existents en les meteixes costes, etc, etc.

La esmentada pel·lícula, que resulta magnífica com poques altres aquí Espanya se hagin impresionat, ha estat confeccionada per encàrrec de la benemèrita Societat d'Atracció de Forasters, de Barcelona, la qual la enviarà a les seves sucursals de l'Extranger per a que la utilisin com a element de propaganda de les belles de nostra regió.

La distingida família de nostre benivolunt amic D. Antón Catalá Vidal, mestre de Capella de Ntra. Senyora de Pompeya de Barcelona, desde principis de setmana té fixada la seva residència en dita ciutat.

Ateses les infinites relacions i simpaties de que la esmentada família gosa en aquesta vila, no cal dir-lo molt que serà notada la seva ausència de la meteixa, encara qu'és d'esperar no farà pas regatejar gaire les seves visites, per aixís correspondre a les continues mostres de aprecí que de tothom té rebudes.

Cumplimentant l'encàrrec que avans de marxar va ferse, des de aquestes columnes la despedim de tots aquells de qui no pogué despedir-se.

Durant tota la setmana que acaba de finir ha regnat un temps detestable: poques hores de sol, moltes de núvol, algunes de pluja, quisab-les de vent,

poca o molta calamarsa i bastantes de trons; en resum: una especie de «mesa revulsa» de tots els fenòmens atmosfèrics que puguin presentarse.

Amb tot, quan la cosa anà de serio fou a la tarda del divendres, en que va desencadenarse una violentíssima tempesta de aygua, acompanyada de una tronada tremenda i de alguns rams de pedra, que no cal dir va causar bastants danys a l'Agricultura, sobre tot cap a la banda de Miralpeix.

El temps continua indecis, encara que avui sembla va presentarse una bona matinada.

Dilluns va celebrarse en el «Pabellón de Mar» un lliut ball de societat.

Per avui n'hi ha anunciat un altre, a benefici del pianista Sr. Torrens.

Pot donarse ja per acabada la cullita del vi ordinari en aquesta comarca, quedant ara en les vinyes solsament raïms de les classes moscatell i malvasia, que, com és sapigut, sempre s'cullen deu o quinze dies més tard que les altres.

La cullita va resultant més migrada de lo que sembla; si be, en cambi, el vi és paga a bastant bon preu, haventse venut ja varies importants partides a 20 pessetes raig de cup.

En atenta circular, se 'ns comunica que amb fetxa 3 del corrent i mediant escriptura pública autoritzada pel notari D. Valentí Marín i Llovet, s'ha constituït una societat mercantil, domiciliada en la Rambla de Catalunya, 118, de Barcelona, que s'ocuparà dels negocis d'exportació i importació.

La societat gira baix el nom de «J. Suñé, S. en C.» signent socis-nostre apreciat compatricia D. Joan Suñé, gerent, i D. Manel Romero, comanditari.

Desigem als referits senyors, molt amics nostres, força prosperitat en els seus negocis.

Conforme anunciavem, el passat dilluns a la tarda la Companyia dramàtica

catalana que dirigeix D. August Barbosa va posar en escena en el Teatre del Prado Suburense la preciosa comèdia d'en Pous i Pagès «Senyora avia vol marit», obra que obtingué un èxit merescudíssim, i fou desmenyada ademés amb singular acert.

Dijous al matí siguié conduït a sa darrera estada el cadavre de la que fou benivolunta compatricia D.ª Tecla Ferrer Sellarés, vda. de Durán, passada a millor vida a la vigília d'aquell dia, a edat ja avensada i després de malaltia molt curta.

Rebin els seus fills i demés familiars la sincera expressió del nostre pesam.

En sufragi de la difunta, dimars vinent se celebraran solemnes funerals en nostra Parroquia.

Nostres apreciats compatricis els esposos D. Bonaventura Planas i D.ª Marina Planas, residents a Barcelona, passen per la trista pena d'haver vist morir, dimecres d'aquesta setmana, la seva filla Rosa, xamosa criatura que tot just comptava la edat de catorze mesos.

No cal dir que acompanyem als seus atribulats pares i demés família en el sentiment que amb tal motiu experimenten.

Amb un plè a vessar, cosa molt comprensible si s'considera lo reduït del

preu de les localitats, dijous passat la companyia Pubill-Roca va posar en escena en el «Teatre del Refic» l'hermós drama «Terra baixa», que no cal dir fou aplaudidíssim.

Per a avui hi ha anunciada la bonica obra d'En Rusiñol «La bona gent».

En un celler existent en els baixos de la casa que nostre distingit amic, don Frederic Bori posseeix al Passeig de Pi Margall, cap a les set del matí de air, a causa de haverse inflammat, per una lamentable equivocació, certa quantitat d'esperit depositada en una bota, va iniciarse un incendi, que a ben segur hauria adquirit grans proporcions i reportat fatals conseqüències, si als primers moments no hi haguessin acudit presurosos a prestar auxili bon nombre de veïns i una colla de mariners que s'trovaven per allà a la vora.

El Sr. Bori ens ha visitat per a pregar-nos que en son nom expressem el seu més profund reconeixement envers tots els que amb els seus esforços contribuïren a evitar que l'onat d'incendi es convertís en un serio sinistre.

Diuenge passat comensà en nostra parroquial Iglesia el solemne octavari de les Quaranta Hores, el qual durant tota la setmana ha vingut vegent se forsa concorregut.

IMPREMTA Y LLIBRERIA: J. SANTACANA CARRER DE LES PARELLADAS, 9: SITGES

Dtor. M. Farrán

Cirujano - DENTISTA NORTEAMERICANO

Lunes: De 9 y media a 1 mañana y de 3 a 6 tarde; martes y miércoles, de 9 y media a 1

--- Parelladas, 25: SITGES ---

Gran liquidación, solo por dos meses en la zapatería LA CONSTANCIA, de Pablo Pujol, Calle Nueva n.º 3, Sitges, donde encontrarán un variado surtido de calzado y donde reciben toda clase de encargos para el calzado a medida.

Gran especialidad en calzado de lujo

ESTABLIMENT DE JARDINERIA

Sucursal de LA HORTICOLA: Ignasi Conillas

Santiago Rusiñol, 1 bis: SITGES Hargó, 306 y 308: BARCELONA

Construcció de Parcs i Jardins: Adorno de Salons per a banquets i bodes: Tot lo concernent al ram de Floricultura: Exportació a provincies i Ultramar d'arbres fruiters i d'adorno: Especialiat en tota classe de plantacions per contracte, etcètera, etc.

Las demandas son cumplimentadas amb tota urgencia

Caltas a màquina

Qui'n necessiti pot dirigir-se al carrer de Jesús, 11. «Café Colón», hont hi trovarà variats mostuaris: Preus molt módics. — S'ensenya brodar a la màquina. —

: BLANCO REFUGIO :

Guía espiritual de Sitges

por el Dr. Diego Ruiz

Es troba de venda a aquesta impremta

Edició de lujo, 3 ptes.

Edició económica, 1 pta.

Medicina Natural y Baños de Sol

El autor es el fundador de la cura atmosférica, que hoy forma la base del tratamiento en los sanatorios naturalistas.

Según «Rikis», la salud y una larga vida dependen:

1.º Del movimiento normal de las materias en nuestro cuerpo.

2.º De un sistema nervioso y vascular bien desarrollado y fuerte.

Enseñar cómo se obtiene esto por las mismas fuentes de la vida es lo que el autor se propone en este libro, en el que de una manera concisa traza todas las aplicaciones de la naturopatía que más resultado han dado tanto en su larga práctica como en la de los demás sanatorios naturalistas. El libro constituye una perfecta guía para médicos y enfermos.

El tratado sobre los baños de sol tiene especial valor, porque con los datos sobre tan notable remedio se le podrá usar con la delicadeza que su misma eficacia requiere.

Nou Horari de Trens de Sitges a Barcelona i vice-versa

Núm. del tren	Cap a Barcelona	Surtida de SITGES	Arribada a Vallcarca	Arribada a Garraf	Arribada a P. Gracia	Arribada a Barcelona	Classe de cotxes-vagons
974	Carga de Tarragona.....	5 06	5 17	5 38	7 09	7 30	3 ^a
902	Correu de Valencia.....	7 02	7 11	7 26	8 34	8 48	1 ^a 2 ^a 3 ^a
906	Lleuger de Tarragona.....	8 31	8 38	8 49	9 45	9 59	2 ^a 3 ^a
908	Missatgeries de Tarragona.....	9 43	9 51	10 03	11 15	11 29	3 ^a
844	Mixte de Madrid.....	11 36	11 45	12	13 13	13 27	1 ^a 2 ^a 3 ^a
842	Lleuger de Vilanova.....	13 52	14	14 18	15 08	15 22	2 ^a 3 ^a
846	Correu de Madrid.....	16 18	16 26	16 42	17 34	17 48	1 ^a 2 ^a 3 ^a
926	Exprés de Valencia.....	17 16	—	17 34	18 10	18 22	1 ^a 3 ^a
848	Lleuger de Sant Vicens.....	19 20	19 28	19 42	20 31	20 45	2 ^a 3 ^a
938	Mixte de Valencia.....	21 30	21 38	21 52	22 57	23 10	2 ^a 3 ^a

Núm. del tren	Cap a Sitges	Surtida de Barcelona	Surtida de P. Gracia	Arribada a Garraf	Arribada a Vallcarca	Arribada a SITGES	Classe de cotxes-vagons
701	Omnibus per Picamoixons.....	5 26	5 39	6 32	6 47	6 56	1 ^a 2 ^a 3 ^a
911	Exprés per Valencia.....	8 38	8 49	9 26	—	9 43	1 ^a 3 ^a
845	Correu per Madrid.....	9 12	9 24	10 18	10 32	10 40	1 ^a 2 ^a 3 ^a
981	Carga per Tarragona.....	10 05	10 05	12 15	12 29	12 45	3 ^a
847	Lleuger per Vilanova.....	11 32	11 46	12 33	12 47	12 55	2 ^a 3 ^a
853	Correu per Reus.....	12 50	13 03	13 50	14 03	14 11	1 ^a 2 ^a 3 ^a
843	Mixte per Madrid.....	15 02	15 15	16 16	16 29	16 38	1 ^a 2 ^a 3 ^a
933	Lleuger per Tarragona.....	18 11	18 24	19 11	19 25	19 35	2 ^a 3 ^a
939	Correu per Valencia.....	20 01	20 14	21 05	21 20	21 30	1 ^a 2 ^a 3 ^a

COTILLES

GRANS NOVELTATS

Enriqueta Poch de Escoda

Major, 6, 1.º 1.º: SITGES

Propietaris de Vinyes

¡Asseguréu les cullites contra les pedregades!

Companyia de Segurs L' ABEILLE

Informes i detalls:

B. Carbonell Batlle: Parellades, 5

BALUART DE SITGES

SETMANARI CATALA

ES VEN A BARCELONA:

Kiosko del LICEO

Rambla: Cantonada carrer S. Pau

POLVO NOËL
ANTISÉPTICO

ESCOCIDOS DE LOS NIÑOS ESCALDADOS
SUAVIZADOR DE LA PIEL

EVITA SUDOR Y MAL OLORES DE LOS PIES Y SOBACOS
PARA DESPUES DEL BAÑO Y TOILETTE
PARA DESPUES DEL AFEITADO

UNICO AGENTE PARA ESPAÑA, PORTUGAL Y AMERICA LATINA
Joaquín Fáb. Mallorca 184 - BARCELONA

Botes a 0'35 y 0'60 ptes
y bote metal lujo a 1'25.

En Farmacias y Droguerías

Tarjes postals ilustrades

Variat assustit de tota mena: 9, Parelladas, 9

Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis